

Notities uit een ver verleden

Na meer dan twee jaar was ik er eindelijk opnieuw aan toe: een conferentie. Nee, niet zo een flauw afkooksel via zoom, maar the real stuff. Ik pakte mijn koffer, kuste mijn gezin vaarwel, griste nog snel een mondkapje uit de kast, en vertrok richting het Zwarte Woud voor de Workshop on Interactions between Algebraic Geometry and Noncommutative Algebra in Oberwolfach.

Het Mathematische Forschungsinstitut Oberwolfach is een wonderbaarlijke plaats. Afgelegen in de bossen, maar toch merkwaardig dichtbij. Een rustige plek vol activiteit met een komen en gaan van wiskundigen van allerlei pluimage. Je loopt er niet enkel oude collega's tegen het lijf met wie je kan discussiëren over de laatste ontwikkelingen uit je eigen vakgebied, maar door het ingenieuze servettensysteem kom je bij elke maaltijd terecht aan een andere tafel en leer je zo ook snel de nieuwe gezichten kennen.

Over de vele jaren heeft het instituut heel wat wiskunde zien passeren. De abstracts van alle lezingen worden bijgehouden in een boek waarin iedere spreker een handgeschreven bijdrage levert. Tegenwoordig worden deze abstracts ook allemaal ingescand en kan je ze vrij raadplegen op de website. Op die manier krijg je een inzicht in wat er zoal gaande was in de wiskundige gemeenschap door de jaren heen en welke dingen vaak opnieuw terugkeren.

In deze editie van Nieuw Archief brengen we ter nagedachtenis van het overlijden van T.A. Springer in 2011 een Engelse vertaling

van zijn memoires. Springers erfenis is nog steeds levendig, zo bleek ook op deze workshop, want een van de bijdragen was getiteld 'Soergel and Springer Motives and Correspondences'. Daarin bracht Jens Eberhardt een moderne versie van Springers originele constructie van representaties van Weyl-groepen. Naarmate ik de lezing verder probeerde te volgen en langzaam de weg kwijtraakte in de abstracte wereld van motieven en afgeleide categorieën, dwaalden mijn gedachten af naar Springer zelf en de vraag of er hier in Oberwolfach nog sporen te vinden zouden zijn van zijn oorspronkelijke werk. Na de lezing ging ik op pad en het duurde niet lang of mijn spuurwerk leverde resultaat op. Tussen de oude abstracts van een conferentie over algebraïsche groepen uit 1976 vond ik er één van Springer waarin hij zijn originele resultaat presenteerde, nog voor de officiële publicatie.

Toen ik in Nederland arriveerde was Springer al een paar jaar overleden, dus ik heb hem nooit persoonlijk gekend, maar toen ik zijn handgeschreven abstract in de vergeelde pagina's van dat boek las, kwam hij alvast in mijn gedachten nog even tot leven. ☘

Raf Bocklandt, hoofdredacteur

Korteweg-de Vries Instituut, Universiteit van Amsterdam